

PIGTRÅD FOR ALLE PENGENE

En blokuitar. Pris 825 kr.

En halvakustisk basguitar som denne koster 765 kr.

En blokbassguitar. Koster 455 kr.

Denne halvakustiske guitar er halvdyr: 2950 kr.

DET kan være dyrt at starte et pigtrådsorkester. Nogle af grupperne i første geled har ofret 50-60.000 kr. på instrumenter og anlæg, men mindre kan gøre det.

En fagmand, hvis firma sælger instrumenter til to-tre nye orkestre om ugen, giver i det følgende en prisvejledning.

En elektrisk guitar af forsvarlig kvalitet, en såkaldt klodsguitar eller blokuitar, der er massiv, kan fås for godt 800 kr. Der findes blandt andet gode vesttyske guitarer til denne pris, mens amerikanske i tilsvarende kvalitet nemt sniger sig op i et par tusind.

En halvakustisk guitar, der røker et hul, men kun halvt så tyk som en gammeldags akustisk guitar, er noget dyrere og kan fås for 1000-1400 kr. for et acceptabelt instrument. Begge typer egner sig både til rytme-guitar og til single-spil.

Basguitaren kan i god udgave fås for knap 700 kr. Det er en blokuitar. En ordentlig halv-akustisk basguitar koster nemt henvend 3000 kr.

VIL man spille andre steder end i stuen derhjemme, skal der noget mere til. En god forstærker koster 3-4000 kr., og vil man have ekko og efterklanganlæg, ryger der et par

tusind ekstra på. Til hjemmebrug for uøvede eller højest til mindre selskaber kan fås forstærkere til 7-800 kr. Begynderen kan også nøjes med en blokuitar til 210 kr. Det er jo fjollet at ofre mange penge på fine instrumenter, hvis interessen ikke holder.

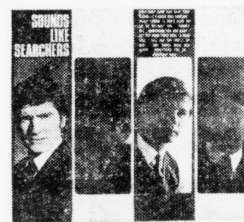
Et trommesæt koster fra 685 kr. til 5000 kr. Et sæt i forsvarlig kvalitet ligger på omkring 1500 kr.

DET er meget almindeligt, at orkestre har instrumenter for 30.000 kr., mindst. Nogle

endda for 50-60.000 kr. Men man kan klare sig for mindre. Og der er et stort marked for brugte instrumenter. Alt afhænger af standen vil de som regel koste det halve af deres pris som nye.

Det skal nævnes, at de fleste elektriske instrumenter kan gå til radio, TV og båndoptager, hvor man bruger grammofoonstikket. Det gælder ikke basguitarer. Prøver man alligevel, risikerer man, at højttaleren flyver ud i stuen — i småstykker.

STEN MENER

SEARCHERS er et af mine yndlingsorkestre. På langpladen Sounds Like Searchers viser de alt, hvad de kan. Searchers er blandt Englands 12 bedste orkestre og har som Beatles den store fordel, at de kan lave deres egne melodier. Enkelte er næsten af Beatles-kvalitet, men jeg vil indrømme, at der ikke er noget, der ellers kan måle sig med Beatles-melodierne.

I et enkelt nummer har Searchers strygere som baggrund. Det er meget sjovt i et enkelt tilfælde, men det er ikke noget, de ellers bør slå ind på. Searchers er et af de mere stilfærdige pigtrådsorkestre, virker ret kultiverede, men skal nok vogte sig for ikke at blive for pæne. Blandt pigtrådsorkestrene har de deres eget ansigt, og det er ikke utiltalende. Sangligt er de også blandt de bedste. Af enkeltnumre på pladen foretrækker jeg i øjeblikket Everybody Come And Clap Your Hand/Let The Good Times Roll/ Magic Potion/ Bumble Bee.

MATADORERNE spiller en single: My situation/ Why Feeling Blue. Det er en udmærket dansk gruppe. Selv om de sangligt ikke er på højde med de bedste engelske grupper, er det rosværdigt, at de forsøger at synge sammen og ikke overlader dette til en enkelt. Også Why Feeling Blue er et udmærket nummer med en kvik melodi og en effektiv rytme.

JOE E. CARTERS GROUP: Too Much Monkey Business/ Bring Back Home. De danske Rolling Stones lyder lidt forkolet og tyndflydende i Monkey. Numret falder fra hinanden og udføres nogle gange bedt med nogle langsomme takter. Så skrues der lidt ekstase på, og farten sættes op. Gruppen overdriver ikke antallet af greb. Monkey er den bedste, men gruppen savner endnu autoritet.

P J. PROBY: Zing! Went The Strings Of My Heart/ I'll Go Crazy. Proby huskes bl.a. fra TV-udsendelsen Beatles har gæster. Det var amerikaneren med fletninger i nakken. Også han skruer ekstase på for alle penge. Zing er lidt gammeldags, men I'll Go Crazy er et stærkt nummer, hvor Proby ikke sparer på stemmen.

NAVNE OG PLADER

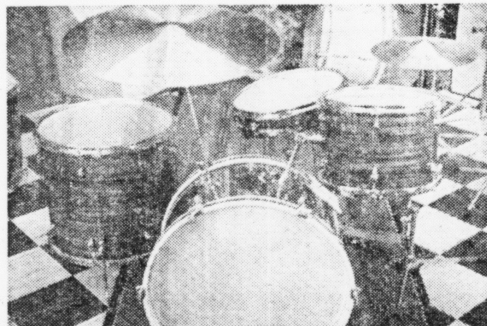
AT der kan spilles andet end pigtråd på guitarerne, viser to af dagens omtalte plader, indspillet af henholdsvis Jørgen Ingmann og Ulrik Neumann.

Ingmanns El bandito Sahara er trickindsplining. Det er et par ikke helt nye melodier af eksotisk tilsnit og udført med Ingmanns vanlige sikkerhed og rutine.

Mere ægte guitar-spil er der dog i Ulrik Neumanns From The Old Songbook/Londonderry Air. Sangbogen består af folkeviser og børnesange, og det er delikate enkeltheder. Neumann tryller frem af sin gamle spanske guitar.

Den kvikke svenske, men vor halve landsmandinde Siv Malmkvist, lader sin røst høre på plade for første gang i lang tid. Hun er stille og indtagende i Amore, susami og i den gamle kontante stil i Vogt d.g. når du kysser ham. Et helt rart genbør.

KJHS

Dette trommesæt fås for 1825 kr., men så mangler der heller ingenting. Det er stor tromme, lille tromme, gulv tam tam, side tam tam, high hat, stativ til lille tromme, fodpedal til stor tromme og tre bækkener.